

W związku z dyskusją prowadzoną na temat rozwoju towarowej produkcji trzody chlewnej jako elementu odbudowy krajowego pogłowia trzody chlewnej oraz drogi do osiągnięcia samowystarczalności Polski w zakresie produkcji wieprzowiny Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej postuluje podjęcie następujących niezbędnych działań w sektorze trzody chlewnej:

1. Działania w sprawie rynku. Obowiązkowe zawarcie elementu cenowego w umowach między dostawcami żywca i odbiorcami. Przygotowanie zasad i założeń do powiązań pionowych pomiędzy wszystkimi ogniwami łańcucha sektora wieprzowiny. Wprowadzenie tygodniowego indeksu ceny żywca do tuszy lub elementów podstawowych oraz niezależną ocenę jakości półtuszy w zakładach mięsnych. Podjęcie działań umożliwiających wyróżnianie (znakowanie) mięsa pochodzącego w całym cyklu produkcyjnym od polskich producentów.

2. Działania w sprawie pozwoleń na budowę. Uporządkowanie procedury wydawania pozwoleń na budowę chlewni. Należy precyzyjnie ustalić warunki i ograniczyć uznaniowość przy wydawaniu decyzji, która jest szkodliwa, ponieważ często prowadzi do pozaprawnego wydłużania procesu inwestycyjnego. Skoro na etapie poprzedzającym wydanie decyzji środowiskowej prowadzone są uzgodnienia z RDOŚ i SANEPIDEM należy rozważyć silniejsze związanie organu wydającego decyzję środowiskową stanowiskiem organów, z którymi dochodzi do konsultacji (to właśnie te organy posiadają wiedzę specjalistyczną). Ponadto warto pochylić się nad pomysłem, którego celem jest przygotowanie w polskim prawie na poziomie krajowym i samorządowym zmian ułatwiających przygotowanie, prowadzenie oraz realizację projektów budowy ferm trzody chlewnej.

3. Działania w sprawie kosztów żywienia. Podjęcia przez rząd działań zmierzających do zezwolenia na krzyżowe stosowanie mączek mięsno-kostnych w żywieniu trzody chlewnej oraz odstąpienie od zakazu stosowania pasz zawierających komponenty GMO. Stabilizacja rynku zbóż, który silnie wpływa na opłacalność produkcji trzody chlewnej, przenosząc reakcje cenowe na sektor trzody chlewnej.

4. Działania w sprawie finansowania sektora. Programy finansowane ze środków publicznych powinny być kierowane na projekty, które mają ekonomiczny sens i dają możliwość konkurencyjności z producentami z innych krajów unijnych. Dla produkcji prosiąt minimum ekonomiczne wynosi 400 loch, a optimum powinno być ustawione na poziomie 750 loch. Proponujemy nie wprowadzać ograniczeń maksymalnej obsady loch, aby nie wykluczyć z programu dużych ferm, które chciałyby przestawić się na produkcję prosiąt poprzez zastąpienie miejsc tuczowych stanowiskami dla macior. Ponadto postulujemy: (i) włączyć przemysł mięsny do współfinansowania Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego, (ii) dalszy rozwój systemu ubezpieczeń zwierząt, (iii) większe wsparcie dla grup producentów.

5. Działania w sprawie ochrony zdrowia świń. Ochrona produkcji świń poprzez wprowadzanie podstawowych zasad bioasekuracji dla wszystkich producentów w kraju. Podjęcie zdecydowanych działań w celu uwolnienia kraju od ASF i choroby Aujeszkiego.

6. Zmiana Ustawy o nawozach i nawożeniu. Obecne rozwiązania prawne dotyczące wymogu zagospodarowania 70% gnojowicy na gruntach będących w posiadaniu producenta trzody chlewnej stanowią istotną barierę ograniczającą rozwój produkcji. W naszej opinii wymóg ten powinien zostać zniesiony w przeciwnym razie nie można liczyć na odbudowę pogłowia świń i osiągnięcie samowystarczalności Polski w zakresie produkcji wieprzowiny.